

гр. Перник, 10 февруари, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на пети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 16 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от АПК.

С решение, уточнено от решаващия съдия в РС като определение от 25.11.2013 год., постановено по НАХД № 1128/13 г. по описа на РС - Перник, е прекратено производството по делото, в което се обжалва наказателно постановление № 51 от 20.01.2010 г. на Началник сектор ПП при ОДМВР - Перник, с което е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева на В.С.Д. за нарушение на чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ. Частната касационна жалба е подадена от административно наказаното лице. Не оспорва датата на връчване на НП – 19.06.2013 г. Поддържа становище, че административно наказателната отговорност е погасена по давност.

Районният съд, след като е разгледал делото е приел, че жалбата е просрочена.

Ответната по жалбата страна - ОДМВР не взема становище.

Окръжна прокуратура - Перник изразява становище, че определението следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното определение по реда на чл. 234 и следващите от АПК, намери следното: Жалбата е подадена в срока по чл. 230 от АПК, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

В производство по реда на чл. 234 от АПК страните не са представили нови доказателства в подкрепа на твърденията си. Пред районния съд е установена следната фактическа обстановка. Обжалваното наказателно постановление е връчено лично на жалбоподателя на 19.06.2013 год. Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, нарушителят може да обжалва наказателното постановление пред районния съд чрез административно-наказващия

орган в седмодневен срок от връчването му, т. е в конкретния случай до 26.06.2013 год., която дата в случая е сряда. От пощенското клеймо от плика на жалбата е видно, че тя е подадена в поделение на Български пощи на следващия ден, 27.06.2013 г. Пред настоящата инстанция не са представени доказателства жалбата да е била - пускана по пощата, най-късно на деня, в който изтича срока за обжалване. Твърдението на жалбоподателя за лоша комуникация с адвокат не е подкрепено от каквито и да било доказателства в тази връзка. Задължение на жалбоподателя е при възникнал спор да докаже, че е подал жалбата в срок, тъй като той черпи права от това обстоятелство.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд правилно е приел, че жалбата е просрочена и като такава, не се дължи нейното разглеждане.

Основен въпрос обаче, повдигнат от въззивника в производството пред РС, а и сега е, при данните по делото дали изобщо е следвало да се обсъждат сроковете на обжалване, предвид изтеклата погасителна давност по приложимия чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, в редакцията преди ДВ бр. 26 от 06.04.2010 г.

Безспорно е, че АУАН е съставен на 10.01.2010 г., за това, че наказваното лице, касатор е управлявал МПС без валидна към датата на проверката застраховка „ГО“. На основание този АУАН е издадено обжалваното НП на 20.01.2010 г., откогато за АНО е възникнало задължението да връчи екземпляр от същото при условията на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН изисква препис от наказателното постановление да се връчи на нарушителя срещу подпис, за да се гарантира правото му да узнае за какво е наказан и за да му се осигури възможност да обжалва наказателното постановление, ако счита, че то е незаконосъобразно. Препис от НП е връчен три години и половина след издаване на НП. Основателно в тази връзка е становището, развито пред въззивната и настоящата инстанция, че е изтекла абсолютната давност за изпълнение на административното наказание глоба, съобразена с по благоприятната давност към момента на извършване на нарушението.

Съжденията на районния съдия, че с такъв правен въпрос би се занимавал, ако е имал процесуално допустимо обжалване, и то след като е разгледал делото в открито с.з. с разпит на свидетели е следва да се сподели, единствено за това, че на основание просрочена жалба, което е безспорно не се дължи произнасяне по същество.

При положение, че има процесуално недопустима жалба, от една страна, а от друга – поради безспорно изтекла абсолютна давност от касатора не може да се търси каквото и да било изпълнение по наложеното административно наказание. След като е безспорно, че са изтекли три и повече години от установяване на нарушението, а АНО е имал перфектно бездействие по финализиране на производството пред него в продължение на три и половина години е non sense да се приеме, че НП влиза в сила заради просрочие на жалбата с един ден, след като задълженото по закон лице от

репресивен орган не е свършило нищо за да осигури на нарушителя възможност за справедлив процес в разумни срокове, при законодателно вменено задължение за спазване на административно наказателни процедурни правила.

В тази връзка, съдебният акт, с който е прекратено въззивното производство пред РС като процесуално недопустимо следва да се остави в сила.

Воден от изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1243, имащо характер на определение от 25.11.2013 год., постановено по НАХД № 1128/13 г. по описа на РС - Перник, с което е прекратено производството по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/